

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **B. R.**, zast. Mgr. Radomírem Bašnarem, advokátem, se sídlem v Brně, Joštova 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 7. 2004, č. j. 61 Az 65/2004 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 3. 2004, č. j. OAM-780/VL-07-04-2004, jímž byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě bylo z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uloženo dne 20. 7. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném v době doručování (dále jen „o. s. ř.“), platí, že nebyl-li adresát písemnosti (neurčené do vlastních rukou) zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl.

Posledním dnem úložní lhůty, t. j. dnem doručení, tak byl v souzené věci pátek dne 23. 7. 2004. Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatel si zásilku vyzvedl osobně dne 28. 7. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 2 o. s. ř.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, byl pátek 23. 7. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti byl pátek 6. 8. 2004.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla, jak vyplývá z údajů uvedených na poštovní obálce, Krajskému soudu v Ostravě zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence (podána na poště) dne 11. 8. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji jako takovou musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. 1. 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu